

[Arne Christiansen]

le lægges til grund for prisfastsættelsen. Dette være sagt for igen at understrege nødvendigheden af at fastholde den fælles landbrugs politikens hovedprincipper.

Hr. Ib Nørlund talte om de generelle økonomiske forventninger og disses opfyldelse og mente, at det var mine specielle private forventninger. Det er muligt, at hr. Ib Nørlunds har været betydelig mere minimale, men må jeg nævne, at efter et bruttobidrag på 15 mia kr. fra EF til Danmark og et, skal vi sige dansk kontingent på 4 mia kr. står vi i dag med 11 mia kr. netto alene i kraft af medlemskabet. Dertil kommer så de fordele, der ligger i en fjernelse af handelsmæssige hindringer, landbrugspriserne, den fælles styrke på en række internationale områder osv. Jeg skal afstå fra en opremsning. Det er resultaterne, der tæller. Jeg har her koncentreret mig om det økonomiske, idet hr. Ib Nørlund og jeg næppe vil nå frem til noget fælles udenrigspolitisk synspunkt.

I øvrigt kan man fristes til, når man har lyttet til debatten her i dag, at spørge, om ikke det tidspunkt er nået, hvor vi ikke længere skal vurdere fordele og vanskeligheder ud fra medlemskab eller ikke-medlemskab. Vi er medlemmer af EF, og det forbliver vi, og derfor melder der sig endnu et spørgsmål, nemlig om fremtidige EF-debatters form. En dag må vi vel nå derhen, at de emner, som vi drøfter i dag, indgår i en almindelig udenrigspolitisk debat, som vi fører den her i tinget, og så kan vi blot optage disse debatter med større hyppighed, end tilfældet hidtil har været.

Jeg skal slutte med at anbefale, at man stemmer for den af hr. Erik Holst på en række partiers vegne foreslåede dagsorden.

Stetter (KF):

Jeg har ingen kommentarer til ministrenes replikker og takker for de svar, som jeg har fået på mine spørgsmål. Det er karakteristisk for debatten, at ingen af EF-modstanderne har åbenbart den ringeste antydning af indholdet endside virkningen af et alternativ til den nuværende danske markeds politik.

Hr. Ib Christensen henviste til situationen forud for folkeafstemningen, men det hjælper ingen i dag, det hjælper ingen her og nu. EF-modstanderne kan i dag kun være imod, de er ikke i stand til at være for noget som

helst. EF-modstanderne er netop nu renonce. De kan hverken stikke eller bekende. Hr. Gert Petersen sagde, at EF er en organisation, hvor man skal kende sine interesser og slås hårdt for dem, hvis man ikke skal køres ned. »Hvis det er et lille land, så hjælper det ikke, hvor hårdt man end slås.« Jeg tror, det var nogenlunde korrekt citeret. Se, det er jo en interessant bemærkning, for den viser, at SF er et opgivende parti. For min erfaring fortæller mig, at uanset størrelsen af medlemslandet skal man kende sine interesser, og man skal slås hårdt for at få dem gennemført. Det gælder Vesttyskland, Frankrig, Storbritannien og Italien. Ingen af disse lande får noget som helst foræret, men de kender deres interesser, og de slås for dem. Det er min erfaring, at man får intet foræret, men det nytter ikke af den grund at give op.

Hr. Gert Petersen sagde også: I en vis forstand er sproget magt. Det var en spændende udtalelse, og det er efter min mening en rigtig udtalelse. Men denne tese gælder jo kun, såfremt vi er i den situation, at vi kan anvende sproget, eller mere konkret, at vi har adgang til at anvende vort eget sprog. Det har vi. Det har hverken Norge eller Sverige. Vi kan kæmpe for vore interesser, og jeg er enig med udenrigsministeren i den betragtning, at vi er i den heldige situation, at størstedelen af indholdet i traktaterne er i Danmarks interesse. Det beklagelige er blot, at dette indhold ikke altid bliver efterlevet.

Det forekom mig i øvrigt, at hr. Gert Petersen forsøgte at spænde sprogproblemet for sin egen partivogn, og det er at gøre sagen en bjørnetjeneste. Derfor vil jeg foreslå, at vi prøver at kigge på problemet i markedsudvalget. Hvad er det for vanskeligheder, vi har, og hvad kan vi gøre for at løse sagen? Hvordan sikrer vi uddannelse af et kvalificeret tolkepersonale? Jeg har kun erfaring fra Europa-Parlamentet, men i plenum, i udvalg og i partimøder kan vi tale dansk, og det bliver oversat til de respektive andre sprog.

Jeg kan forestille mig, at der er et problem derved, at ved oversættelse fra dansk til disse andre sprog går det mange gange over en relætolk, som man kalder det. Der findes altså en enkelt person i en af de øvrige kabiner, som kan dansk og kan oversætte til de andre sprog. Det kan selvfølgelig give vanskeligheder, men det er ikke et specielt dansk